Ч. 121. Середа 12 червня (30 мая) 1907 Рік XVII.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за вложенєм оплати почтової.

Реклямациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої".

Передплата
у Львові в аґенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Старостнах на провинциї
на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

Скликане ради державної. — Поворот Цісаря до Відня. — По послідних подіях в угорскім соймі. — Події в Росиї.

„Wiener Ztg." оповіщує цісарский патент з дня 8 червня, скликуючий раду державну на день 17 с. м. Патент звучить: „Ми, Франц Йосиф I. і т. д. оповіщаємо і повідомляємо о скликаню ради державної на день 17. червня 1907 в нашім престольнім городі Відни. Дано в нашій королівскій столиці Будапешті дня 8. червня 1907 р., 59 року нашого правліня. Франц Йосиф". Слідують підписи всіх міністрів.

Дневний порядок першого засіданя ради державної єсть слідуючий: Представлене президиї, узнане засіданя відкритим, установлене секретарів, подане до відомости вплизів, вибір 6 верифікаторів, вибір по 9 членів до постійних комісий: правничої, політичної і фінансової.

Сторонництво християньско-социяльне відбуло вчера засідане, на котрім приймило передусім до клюбу бувших членів католицкого центра. Відтак обговорювано кандидатуру дра Вайскірхнера на президента палати, але рішене відложено до засіданя, на котре прибудуть вже ново приняті посли.

Угорске бюро кореспонденцийне доносить: Як довідуємо ся, цісар від'їде нині нічним поїздом назад до Відня. Нині по полудни відбуде ся двірский обід, в котрім возьмуть участь між иншими президенти обох палат: посольської Юст і вельмож гр. Дешевфі.

На вчерашнім засіданю угорского сойму перед приступленєм до дневного порядку забрав голос румуньский посол Манжу і промавляв в реґуляміновій справі. Обговорював подрібно події, які лучили ся на послїднім засіданю сойму і осудив строго факт, що посли не допустили посла Вайди до виповнюваня єго посольских прав. Єсть то нарушене реґуляміну палати і парляментаризму взагалі, а подія та тим сумвійша, що президент палати і квестори своїм безучастним поведенєм позволили на усунене посла Вайди з палати і на нарушене посольскої ненарушимости. Пос. Манжу вносить, аби цілу ту справу передано комісиї посольскої ненарушимости і аби поставлено їй обмежений реченець до предложеня палаті справозданя. Іменем своїх товаришів заявляє, що доки пос. Вайда насильно не буде допущений до участи в нарадах палати, не будуть уважати парлямент представителем цілости краю і длятого єго сторонництво ухвал такого парляменту не буде уважати обовязуючими для себе. Пас. Манжу виголошував свою бесїду серед безнастанних переривань зі сторони мадярских послів. Президент палати Юст підлав перед усім під голосоване внесене пос. Манжу, аби комісиї посольскої ненарушимости означено реченець, в котрім має предложити своє справоздане. Внесенє то відкинено 99 голосами против 54. Против внесеня голосували всї міністри і більшість послів сторонництва независимости. Відтак президент Юст відпирав закиди пос. Манжу, о скілько не лучили ся зі справою ненарушимости посольскої, позаяк в тій справі реґулямін не допускає до дискусиї. Президент заявляє, що посол Вайда має право прибути до палати, але президентови не дає закон права давати єму войскову або жандармску поміч. — Посол Манжу забрав ще раз голос і обставав при тім, аби пос. п. Вайдї забезпечено можність перебуваня в посольскій палаті без виставлюваня єго на напасти зі сторони инших послів, або щоби президент ясно заявив, що не єсть в силі того зробити. Президент Юст покликав ся на своє становище, яке вже попередно означив. На тім справу ту покінчено і приступлено до ґенеральної дискусиї над зелїзничим предложенєм. Magyar Hirlap доносить, що міністер внутрішних справ ґр. Андраші заявив перед кількома

У ваґоні.

(З францускoго — Поля Марґеріта).

Я ждав на мого приятеля Револя на зелізничім двірци. Коли надійшов поїзд, я станув при дверех одного ваґона і дивив ся на виходячих людий. Наперед вийшов якийсь грубий пан з товстою жінкою і двоє товстих дітий. За ними злізла важко по степенях ваґона груба нянька з товстою дитиною на руках. Відтак послугачі винесли клітку з канарками і машину до шитя. Вкінци зіскочив зі степенів грубий, товстий мопс, що почав зараз страшенно зївати й натягати ся, і аж потім показав ся Револь. Був якийсь більше худий, як звичайно, а коли я доторкнув ся єго руки, замітив, що она була горяча і тремтіла.

— Бідний Павле, — сказав я — таке товариство...

— Алеж ні! — кликнув він. — Не жалуй мене. Я благословив в души тих людий. Коби ти бачив, з якою пільгою я дивив ся на них, коли входили до мого ваґона. Їх здоровий вигляд поділав на мене як лікарство, по пригоді з божевільним, котрий цілої пів години держав мене око в око перед дулом свого револьвера.

— З божевільним? — спитав я здивований.

Ми рушили з місця і Револь оповів менї цілу пригоду.

Я всів до поїзду в Лярош до передїлки першої кляси Напротив мене в куті сидів лише один пасажир і глядів крізь вікно. Коли поїзд рушив, пасажир оглянув ся і єго дивний погляд зробив на менї якесь неприємне враженє. Подовгасте, трохи криве лице було закінчене козячою борідкою, череп зовсім голий і на вершку кінчастий, очи зеленковаті... Всеж таки було видко, що він старав ся бути для мене вічливим.

— Вам не шкодить запах?—спитав мене.

Я гадав, що він хоче курити, і тому кивнув призволяючо головою. Але він говорив дальше:

— Чую запах мух. Не кажу, щоби се було неприємне, треба лиш привикнути. Ви може лікар?

Я заперечив головою, але він став придивляти ся менї недовірчиво і сказав:

— Я лікар! Довший час робив досьвіди над запахом тих літаючих зьвірятoк; они мене інтересують, бо рухи їх крил розпорошкoвують у воздусї одну теч, що має специяльний запах. Я зробив великі відкритя: запах соловія поганий, люди певно в то не повірять. Найприємнійший зі всїх запах колібра.

— Так... — сказав я, удаючи зацікавленого, а тимчасом брав ся мене чимраз більший неспокій. Поїзд гнав швидко... Я глядав очима алярмового приладу, однак він був уміщений над головою незнакомого. Єго очи, що слїдили мій погляд, відгадили мою думку.

— Ви лікар! — сказав до мене рішучо і в єго очах було видко гнїв.

— Алеж нї, я не лікар.

— То чого дивите ся на алярмовий прилад?

Розпняв пальто, мимоходом кажучи, дуже гарне, з футряним козніром, і добув з кишені револьвер.

— Ви лікар?

— Нї! — кликнув я з розпучливою отвертостию і рівночасно прийшло менї на думку кинути ся на него та вирвати єму оружє з руки. Однак я чув богато про силу божевільних і постановив розоружити єго чемностию.

Подорожний задумав ся на хвильку і сказав:

— То ви божевільний. Жаль менї вас... Не люблю божевільних, а все таки для них працюю; маю добре серце. От тепер спочиває в моїй голові судьба чотири тисячі шістьсот двайцять сімох тих нещастних. Перепрашаю... нї... о одного менше, бо той помер.

— Помер? А то як? — спитав я, удаючи дуже зацікавленого, хоч на ділі се мене нїчо не обходило.

— От так! — сказав він спокійно і потягнувши за курок револьвера, вистрілив крізь вікно. — Я єго застрілив.

Відтак звернув ся до мене, держачи все револьвер перед собою, зверненнй в мою сторону. Передїлка ваґону стала наповняти ся синявим димом.

— Говорю се вам, щоби дати доказ, що зовсїм не бою ся божевільних — говорив дальше. — Може би ви були ласкаві заспівати менї арию з якої опери?

— Я не вмію співати — відповів я.

— Не правда! — крикнув. — Умієте, лише кепкуєте собі з мене. Але зі мною нема

послами в приватній розмові, що буча з пос. Вайдою діймила єго дуже прикро. Коли натякнено, що ту справу можна ще полагодити в комісиї посольскої ненарушимости, відповів мінїстер, що він рішучо стоїть за тим, що в тім случаю знасилувано в найбільшій мірі посольску ненарушимість. — Також — як доносять з Будапешту — подія з Вайдою мала дуже немило діймити Цїсаря.

На вчерашнім засїданю радила дума над справою амнестиї. Мінїстер судівництва заявив, що після основних законів справа амнестиї належить до прав корони і дума не має права радити над нею. П. Маклаков, кадет, поставив внесенє, аби справу, чи дума має право радити над амнестею, передати комісиї, котра як найскорше має прийти перед палату зі своїми внесенями. Трудовик, сьвящ. Тихвиньский, жадав, аби палата сейчас перейшла до нарад над амнестиєю. Внесенє Маклакова принято 260 голосами против 160 голосів трудовиків і социялїстів.

В Москві радить тепер з'їзд представителїв росийского промислу і торговлї. З'їзд тої ухвалив на послїднім засїданю резолюцию, в котрій сказано, що причина терористичних злочинів лежить в тім, що публична опінїя не досить сильно против них протестує. Резолюция висказує дальше найвисше обуренє з причини убийств і насильств, без огляду, в якій цїли їх виконують і звертає ся до всїх, котрим інтереси робітників суть дорогі, з зазивом, щоби всїма силами остерігали нарід перед вчинками тероризму, котрі ведуть до замиканя фабрик. Вкінци завізвано представителїв поодиноких галузий промислу, щоби обезпечали ся від терористичних актів, але заразом, щоби були приготовлені до замкненя фабрик, коли би насильства не переставали.

Новинки.

Львів, дня 11-го червня 1907.

— **Перенесеня.** П. Намістник переніс асистентів ветеринарийних: Володислава Пясецкого з Рави до Бродів і Романа Альбрехта з Бібрки до Перемишля.

— **Справи особисті.** Директор полїциї, радник правительства п. Шехтель виїхав на двомісячний урльоп. В заступстві обняв функциї директора радник полїциї п. Войтїх Венц.

— **З зелїзниці.** Із Станиславова доносять: Рух поїздів тягарових на шляху Яремче-Керешмези лїнїї Станиславів-Керешмези заведено нинї дня 11 с. м. на ново поїздами ч. 3172 і 3173; лиш тоті два поїзди будуть курсувати на згаданім шляху аж до відкликаня. На просторі Делятин-Яремче позістає рух поїздів здержаний.

— **Складницї почтові** будуть заведені з днем 16 червня с. р.: в Грабівци, богородчаньского повіта, сполучена з урядом почтовим в Богородчанах; в Сусїдовичах, пов. самбірского, сполучена з урядом почтовим у Фельштинї; в Дорогові, пов. перемиского, сполучена з урядом почтовим в Радимнї. — З днем 1 липня будуть заведені почтові складницї: в Черняві, пов. мостиского, сполучена з урядом почтовим в Старяві і в Чортівци, пов. городеньского, сполучена з урядом почтовим в Обертинї.

— **Вступні іспити** до кляси приготовляючої і до І. кляси в ц. к. коломийскій рускій ґімназиї розпічнуть ся дня 6 липня 1907 о 10 год. перед полуднем. Ученики мають зголосити ся в товаристві вітця або матери взглядно опікуна в канцеляриї ґімназиї 4 або 5 липня і принести з собою: метрику (безусловно), послїдне шкільне сьвідоцтво (ті, що ходили до IV. взглядно до III. кляси нар. школи) і посьвідчене щіпленя взглядно відновленого щіпленя віспи.

— **Жертви для товариства вакацийних осель** прошу ласкаво надсилати на адресу. Ольга Бачиньска, Львів, ул. Театиньска ч. 7, IV. сходи, II. поверх.

— **Саранча.** З Будапешту доносять: В комітатї Гайду появила ся марокканьска саранча у величезній масї і робить страшенну шкоду. Саранча посуває ся в західнім напрямі.

— **Арештованє війта.** В громадї Босанче, сучавского повіта на Буковинї, убив хтось дня 30 цьвітня Марка і Рейзу Ґольдберґів. Підозрінє впало на чотирох селян, котрі винні були Ґольдберґови значнїйші суми, а навіть мусїли з ним ставити ся в суді на термін дня 1 мая. Удаючи, що не знають нїчого о убитю Ґольдберґів, явили ся всї чотири на термін в суді. Але сучавска жандармерия, підозріваючи їх, що то як-раз они убили Ґольдберґів, арештувала їх в судовій сали. Підозрінє впало головно на одного з них Гарасима Митрофанова, знаного в цїлім селї забияка. Сучавский суд перевів слїдство, однак обжаловані випирали ся рішучо злочину, обстаючи енерґічно при тім, що критичної ночи були у себе дома. Ся справа віджила тепер на ново і мабуть доведе до викритя дїйстного убийника. Жандарми довідали ся іменно, що начальник громади Босанче а брат арештованого намавляє в селї людий, щоби зізнавали на користь брата і допомогли єму доказати, що він в часї убийства був деинде; отже арештували єго дня 7 с. м. і відставили до слїдчої вязницї в Сучаві. При тій нагоді люстратор, котрий в тім часї приїхав до Босанча, знайшов в громадских книгах богато неправильностий, а в касї брак значнїйшої суми гроший.

— **Огнї.** Дня 20 мая с. р. около 10 години в ночи вибух огонь в стодолї Елї Райшера, властителя фільварку Дзвинячка, належачім до Тулукова, повіта снятиньского і знищив єї разом з сусїдними трома стиртами вівса, конюшини і соломи а також всїлякі знаряди господарско-рільничі. Шкода посесора того фільварку Хаїма Ґольдштайна виносить около 6000 кор. і була на 5.000 корон обезпечена. Здає ся, що причиною огню було курене папіросів службою фільварчною. — Дня 29 мая с. р. о годинї пів до 11-ої перед полуднем вибух огонь в стодолї Мариї Ямро в Загірянах, горлицкого повіта і знищив чотири загороди господарскі з хатами і всїма будинками господарскими. Загальна шкода виносить 15.000 корон: лиш одна посїлість була обезпечена на 4.000 кор. Причиною огню були дїти, що бавили ся сїрниками. — Дня 31 мая с. р. около пів до 3 години рано вибух огонь в стайни Атанаса Боднара в Полїсюках коло Сапова, повіта підгаєцкого, внаслїдок чого згоріло 6 загород разом з будинками господарскими. Загальна шкода виносить 10.216 корон, а була обезпечена лиш на 8.200 К. Причина огню не звістна. В справі сїй веде ся судовокарне слїдство.

— **Алюмінїєві фляшки для войска.** По довголїтних пробах удало ся наконець зробити алюмінїюм — метаਲь срібної білости і незвичайно легонький, котрий добувають з глини — так тверде і відпорне на всїлякі впливи, що тепер можна вже буде уживати єго і до войсковых цїлий. Вже в найблизшім часї мають бути заведені у піхоти і стрільцїв замість дотеперішних т. зв. польних фляшок з емальованої бляхи фляшки з алюмінїюм, котрих найважнїйшою прикметою єсть то, що они значно лекші як бляшані фляшки. Теперішні польні фляшки уживані при піхотї і стрільцях дістане кавалерия. Потрібна скількість алюмінїєвих фляшок для піхоти не буде відразу роздана, лиш постепенно, в міру того, як що року буде показувати ся потреба.

— **Самоубийство.** З Яворова доносять нам: Дня 19 мая с. р. вийшла 89-лїтна старуха Єва Марець досьвіта з хати свого зятя Дмитра Кунофоцкого в Дорогомишли і в самоубийчім намірі кинула ся до ставку та утопила ся. Згадана старуха хотїла вже два рази сего дня відобрати собі в той спосіб житє, але за кождий раз не допущено до того.

жартів. Прошу не дивити ся на алярмовий прилад! Знайте також, що в сусїднім переділї нема нїкого, о тім я пересьвідчив ся, заким сюди всїв. Прошу співати... я люблю музику і спів.

Спокійно звернув до мене знову дуло револьвера і додав:

— Зачинаю числити до десять: оден, два, три, чотири...

Я не виждав до сїмох і з цїлої сили почав співати арию з „Гарної Єлени“.

Божевільний кивав в такт головою і був дуже вдоволений.

— Незле, незле — сказав по другім куплетї. — А чи вмієте ви лїтати?

Я дивив ся на него широко створеними очима, повними жаху.

— Лїтати — пояснив менї, рухаючи пальцями у воздусї — лїтати як птах?

Я надумував ся, що відповісти. Остаточно рішив ся сказати, що нї, а рівночасно дожидав нового вибуху скажености у божевільного. Однак єго очи запалали радостию.

— А я вмію — сказав.

В менї блиснув маленький промінь надії, котрий я постановив зараз використати. Я удав дуже здивованого.

— Ви певно не здогадували ся, що говорите з чоловіком, котрий... А, ви гадали, що говорите із звичайним дурнем. Не відпирайте ся, бо бачу вашу думку.

Бум! — роздав ся нагло вистріл і божевільний додав:

— Отсе ваша думка! Я єї убив!

— Але ви говорили, що вмієте лїтати — заризикував я. Що за чудовий винахід! Ах, коби я міг побачити!...

Я затирав руки з вдоволеня а божевільний дивив ся на мене з триюмфом.

— Ви справдї хочете бачити, справдї?... Ну, то дивіть ся!

Зігнув ся, отворив двері ваґона, однак зараз оглянув ся і дивлячись на мене недовірчиво, спитав:

— Ви лїкар?

Якась безнадійність, змішана зі смертельним страхом, мусїла пробивати ся на моїм лици, бо єму зробило ся мене жаль.

— Нї, нї, ви не лїкар — сказав ласкавим голосом — бачу се, ви звичайний божевільний. А знаєте, що я навчив ся лїтати лише на се, щоби помагати божевільним. Хочу виривати їх з окруженя, яке їх мучить. Мій винахід має на цїли добро чоловіка без розуму, котрого звичайні люди називають „варятом“. В тій хвили вискочу з ваґона. Побачите, полечу перед поїздом і стану скорше від вас на стациї. Дивіть...

Менї зробило ся жаль єго, коли станув в отворених дверех ваґона.

— Заждіть! — крикнув я. — Я вірю вам, вірю на слово, але инші люди, цїла товпа... Заждіть, аж приїдемо на стацию.

Божевільний глянув на годинник.

— За десять мінут.

— Приїдемо на стацию... там вискочите і станете лїтати у воздусї, а всї упадуть на колїна. Начальник стациї кине до гори свою червону шапку, а я буду кричати: славно! гура!

— Так! так! — крикнув божевільний — начальник стациї, червона шапка... славно! гура!

І одушевлений почав стягати черевики, котрі викинув крізь вікно, споднї, шапку. Тою самою дорогою поїхали скарпитки, калісони...

— Не дивіть ся на мої ноги! — сказав до мене, натягаючи конець сорочки на колїна. — Але мусите признати, що мої ноги ладні!

Поїзд впав на стацию і задержав ся.

— От тепер — крикнув божевільний. — О, яка товпа! Бачу начальника в червоній шапцї. Уважайте! Вже лечу!

Вискочив і впав просто на руки двох сторожів і лїкаря, котрі повідомлені телеґрафічно про єго утечу, ждали на стациї. Хвилю божевільний ще термосив ся, кидав ся, я бачив єго білі пяти у воздусї, а відтак єго забрали.

— І тодї — закінчив Револь — ся товста родина заповнила мою передїлку і я з приємностию помагав грубій няньцї умістити ся на сидженю та гладив пса по хребтї, котрого добрі, ласкаві очи успокоювали мене по моїй пригоді.

Телеґрами.

Відень 11 червня. (Комунікат). Посли вибрані на основі християньско-суспільної проґрами відбули вчера під проводом дра Люеґера засіданє. Затверджено приступленє дотепершних послів консервативних з Горішної Австриї, Зальцбурґа і Стириї. Християньско-социяльний союз постановив виступити з жаданєм, щоби з поміж него вибрано президента палати послів. Ухвалу в справі особи кандидата відложено до найблизшого засіданя клюбу. Заявлено наконець, що союз буде поступати у всїх народних справах спільно з иншими нїмецкими партиями.

Будапешт 11 червня. Вчера від 3 год. пополудни до 7 вечером тревала конференция мінїстрів обох половин держави в справі угоди. Наради вели ся над справами зелїзничими і торговельними. Векерле видав вчера вечером пир на честь австрийских членів конференциї і бар. Еренталя.

Париж 11 червня. В Нарбонї около 300 вояків 100-го полку піхоти повитало з мурів касарнї переходячих побіч касарнї виноробів окликами симпатиї. Кількох підофіцирів, котрі виступили против того зганьблено і обкинено камінєм. Внаслїдок інтервенциї офіцирів більшість перестала демонструвати а лиш мала часть вояків тревала в опорі і співала межинародні пісні. Аж виступленє полковника і инших висших офіцирів завело спокій.

Париж 11 червня. Мінїстер справедливости повідомив мінїстра війни, що після одержаних ним вістий антимілїтарна пропаґанда в касарнях поробила в послїдних часах значні поступи.

Льондон 11 червня. Декрет королївский признає кольонїї Ораньї автономію на взорець автономії Трансвалю.

Петербург 11 червня. В поїздї їдучім до Петергофу застрілив ся якийсь молодий чоловік. „Нов. Вєємя“ доносить, що після знайдених при нїм документів був він призначений виконати терористичний замах на царскім дворі, але каючись волів сам собі житє відобрати.

Білград 11 червня. Король предложив Пасичеви утворенє кабінету. Пасич однак відмовив і предложив королеви порученє тої місиї Николичеви, котрий єсть мінїстром віроісповідань. На просьбу Николича звернув ся король знов з предложенєм до Пасича. Тодї Пасич по конференциї зі своєю партиєю приняв місию. Новий кабінет буде мабуть нинї утворений і до него увійдуть імовірно всї теперішні мінїстри з виїмкою Протіча.

Білград 11 червня. Кабінет Пасича утворений вже на ново. Належать до него всї з виїмкою Протіча.

Господарство, промисл і торговля.

— **III. Звичайні Загальні Збори** членів товариства: „Руский Народний Дім в Олеську“ стоваришеня зарегістрованого з обмеженою порукою відбудуть ся в понедїлок дня 17. червня с. р. о год. 2 по полудни в сали Уряду громацкого в Олеську (ринок) з слїдуючим порядком дневним: 1) Відчитанє протоколу послїдних загальних зборів. 2) Звіт Дирекциї з дїяльности і рахунків за III. рік адмінїстрацийний (1906). 3) Відчитанє справозданя з люстрациї Краєвого Союза ревізийного перепровадженої в днях 20. і 21. цьвітня 1906. 4) Звіт комісиї ревізийної, затвердженє рахунків і білянсу за рік 1906 і уділенє Дирекциї і Радї Надзираючій абсолюториї. 5) Внесенє Ради Надзираючої в справі роздїлу чистого зиску і ухваленє дивіденди. 6) Вибір 2 членів і одного заступника Ради Надзираючої в місце уступаючих на протяг 3 лїт і доповняючий вибір 1 члена на протяг 2 лїт. 7) Затвердженє одного нововибраного члена заряду на місце уступившого. 8) Вибір 3 членів комісиї ревізийної на р. 1907. 9) Внесеня членів. — Єсли би в означеній порі не зібрало ся вимагане статутом число членів (20), то о год. 3 по пол. тогож дня відбудуть ся другі загальні збори без огляду на число присутних (§. 22. д. ст.) з тим самим порядком дневним.

Рахунки і білянс товариства за рік 1906:

I. Рахунок обороту:

Приходи:			Розходи:	
244·26	К	Фонд резервовий	—·—	К
2.036·62	„	Удїли	—·—	„
16.317·41	„	Вкладки	9.376·38	„
12.044·56	„	Позички на скрипта	23.615·—	„
3.020·—	„	„ „ векслї	4.245·—	„
1.717·27	„	Відсотки	922·47	„
259·48	„	Кошти адмінїстрациї	520·18	„
3.313·—	„	Льокациї	2.273·72	„
69·75	„	Зиск з р. 1904	202·65	„
28·88	„	Кошти спору	29·63	„
122·44	„	Інвентар	75·05	„
6.800·—	„	Позички затягнені	3.900·	„
133·96	„	Готівка з р. 1906	—·—	„
46.107·53	К		45.160·99	К

Загальний оборот 91.268·52 К.

II. Рахунок білянсу:

Пасива:

Удїли	3.611·25	К
Фонд резервовий	590·18	„
Вкладки до обороту	18·088·31	„
Відсотки надібрані	304·16	„
Зиск (з р. 1906)	424·31	„
Позички затягнені	6.900·—	„
	28.918·81	К

Актива:

Відсотки надпл.	40·61	К
Скрипти	24.615·01	„
Векслї	2.565·—	„
Льокациї	312·73	„
Інвентар	437·56	„
Готівка	946·54	„
Кошти спору	1·36	„
	28.918·81	К

НАДІСЛАНЕ.

Рух поїздів зелїзничих

важний від 1. мая 1907 — після часу середно-европейского.

Примітка. Грубі числа означають поспішні поїзди; нічні поїзди означені звіздкою. Нічна пора числить ся від 6. години вечером до 5 год. 59 мін. рано.

Приходять до Львова:

З Кракова: **8·40***, **2·31***, **8·55**, **1·30**, 5·50*, 7·25, 9·45, 5·25, 9·50*.
З Ряшева: 1·10.
З Підволочиск (голов. дворець): 7·20, 12·00, **2·16**, 5·40, 10·30*.
З Підволочиск (на Підзамче): 7·01, 11·40, **2·02**, 5·15, 10·12*.
З Черновець: **12·20***, 5·55*, 8·05, **2·25**, 3·55, 9·01*.
З Коломиї, Жидачева, Потутор: 10·05.
Зі Станиславова: 8·05.
З Рави і Сокаля: 7·10, 12·40.
З Яворова: 8·22, 5·00.
З Самбора: 8·00, 10·30, 1·55, 9·20*.
З Лавочного, Калуша, Борислава: 7·29, 11·50, 10·50*.
Зі Стрия, Тухлї: 3·51.
З Белзця: 4·50.

Відходять зі Львова:

До Кракова: **7·05***, **12·45***, 3·45*, **8·25**, 8·40, **2·45**, 6·15*, 7·20*, 11·00*.
До Ряшева: 4·05.
До Підволочиск (голов. дворець): 6·20, 10·45, **2·17**, 7·00*, 11·15*.
До Підволочиск (з Підзамча): 6·35, 11·03, **2·32** 7·24*, 11·35*.
До Черновець: **2·51***, 6·10, 9·20, **1·55**, 10·40*,
До Стрия, Дрогобича, Борислава: 11·30*.
До Рави, Сокаля: 6·12, 7·10*.
До Яворова: 6·58, 6·30*.
До Самбора: 6·00, 9·05, 4·30, 10·51*.
До Коломиї і Жидачева: 2·35.
До Перемишля, Хирова: 4·05.
До Лавочного, Калуша, Дрогобича: 7·30, 2·26, 6·25*.
До Белзця: 11·05.
До Станиславова, Чорткова, Гусятина: 5·50.

Поїзди льокальні.

До Львова:

З Брухович (від 5 мая до 29 вересня) 3·25, 5·30 по полуд. і 8·20 вечер; (від 5 мая до 29 вересня в недїлї і рим. кат. сьвята) 1·46 по полудни; (від 1 червня до 31 серпня в недїлї і рим. кат. сьвята) 10·05 перед полуд.; (від 5 мая до 31 мая, від 1 до 29 вересня в недїлї і рим. кат. сьвята, а від 1 червня до 31 серпня що дня) 9·55 вечер.

З Янова (від 1 мая до 30 вересня що дня) 1·15 по полудни і 9·25 вечер; (від 12 мая до 15 вересня в недїлї і рим. кат. сьвята) 10·10 вечер.

Зі Щирця від 26 мая до 15 вересня в недїлї і рим. кат. сьвята 9.40 вечер.

З Любіня від 12 мая до 15 вересня в недїлї і рим. кат. сьвята 11·50 вечер.

Зі Львова:

До Брухович (від 5 мая до 29 вересня, 2·28, 3·45, 5·45 по полудни; від 5 мая до 29 вересня в недїлї і рим. сьвята 12·41 по полудни; (від 1 червня до 31 серпня в недїлї і рим. сьвята) 9·05 рано; (від 5 до 31 мая і від 1 до 29 вересня в недїлї і рим. сьвята, а від 1 червня до 31 серпня що дня) 8·34 вечер.

До Рави рускої 11·35 в ночи (що недїлї).

До Янова (від 1 мая до 30 вересня що дня) 9·15 перед полуднем і 3·35 по полудни; (від 12 мая до 15 вересня в недїлї і рим. сьвята) 1·35 по полудни.

До Щирця 10·45 перед полуднем (від 26 мая до 15 вересня в недїлї і рим. сьвята).

До Любіня 2·10 по полудни (від 12 мая до 15 вересня в недїлї і рим. сьвята).

За редакцию відповідає: Адам Креховецкий.

З друкарнї В. Лозиньского, під зарядом І. Недопада. (Телефона ч. 527).